

שיחת השבוע

ליישם ולא רק לדבר

דווקא בארץ ישראל יש התגברות מיוחדת של יצר המחלוקת, בניסיון להצית אש של שנאה ולשסות איש ברעהו. זה האתגר שלנו עכשיו

הימים שבין חג הפסח לחג השבועות נקראים ימי ספירת העומר. במקורם אלה ימי הכנה לקראת חג השבועות, ימים של תיקון המידות. ואולם בימי רבי עקיבא קיבלו הימים האלה משמעות כואבת, עם מותם של עשרים וארבעה אלף מתלמידיו. תלמידים אלה היו חוט השדרה הרוחני של העם היהודי, ובעקבות מותם נקבעו הימים האלה לימי אבל וחשבון נפש.

חכמינו הציבו את האירוע הזה כתמרור לדורות. הם לימדו כי המגפה פגעה בתלמידי רבי עקיבא על 'שלא נהגו כבוד זה בזה'. ומכאן הלקח – עד כמה חשוב לכבד איש את רעהו, לאהוב זה את זה, להתרחק ממחלוקת, ממריבה, משנאת חינם.

בחיים האמיתיים

למרבה הצער, יצר המחלוקת אינו מרפה מאיתנו לרגע. הוא חודר לכל פינה, לכל ציבור, לכל קהילה. הוא תמיד מוצא סיבה למריבה, ועוטף אותה בנימוקים המתאימים. הוא יודע לדבר עם כל אחד בשפתו ולהפילו ברשתו, רשת המדון והפירוד.

עוד נאמר, שדווקא בארץ ישראל יש התגברות מיוחדת של יצר זה, בניסיון להצית בארץ הקודש דווקא אש של שנאה, לשסות איש ברעהו ולהבעיר את תבערת המריבה. נדרשות מאיתנו ערנות מיוחדת וזהירות יתרה שלא ליפול בפח, ולא להיגרר אחר תחבולות היצר המנסה להצדיק את המחלוקת בכל מיני אמתלות.

בכל בוקר אנחנו מבקשים "אל תביאני לידי ניסיון", כי לא תמיד אנחנו מסוגלים לעמוד

במבחן. עניין אחד הוא ללמוד את סיפור חז"ל על הילל הזקן שנהג בסבלנות איך-קץ גם כלפי אותו פוחח שעמד בערב שבת בפתח ביתו וקרא "מי כאן הילל?", עניין אחר לגמרי הוא לנהוג על-פי סולם הערכים הזה בחיים האמיתיים.

הפנמת הצורך להיזהר ממחלוקת כמפני אש יכולה לעזור לנו להימנע ממנה בשעת מבחן. באותו רגע מכריע היצר מספק לנו איך-ספור סיבות ונימוקים מדוע להשיב מלחמה שעה, למה לא להיות מן הנעלבים ואינם עולבים. כדרכו, הוא גם מלביש את טענותיו באצטלה של תורה ויראת שמיים, ואז האתגר נעשה קשה שבעתיים.

לכבד ולאהוב. להאמין בטוב שבכל יהודי (צילום: אלכסנדר ליסון)

העצה שתעזור לנו לעמוד במבחן היא לזכור כל הזמן כי מחלוקת ושנאת אחים כמוהן כאש פראית, האוכלת הכול. איך אנחנו מביטים היום על שני הארגונים שלא הצליחו לשתף פעולה במרד גטו ורשה? את מי מעניינות הטענות, הצודקות או הלא-צודקות, של כל צד?

להתנקות משנאה

כולנו נדרשים לעשות עבודה עצמית בתחום הזה. לנקות את עצמנו משנאה לציבורים אחרים וליהודים אחרים. לראות את הטוב שבזולת. להאמין שבכל יהודי, יהיה מי שיהיה, יש אוצרות של טוב, אמונה, אהבה, אכפתיות. צריך רק לחשוף אותם.

במיוחד חשוב להרבות אהבה בימים שבהם אנו נלחמים באויבינו, כאשר רבים כל-כך מאיתנו מחרפים את נפשם ועושים לילות כימים למען שלומנו וביטחוננו. הבה נהפוך את הימים האלה לימי אחדות ואהבה, לימי תודה והערכה, לימי חיבור ולימוד זכות, והקב"ה יאמר די לצרותינו וישלח לנו את משיח צדקנו.

יש חדש

לחיות עם הנביאים

מאת הרב אשר פרקש
בהוצאת מעיינות

ביאורי החסידות לספר שמואל. הביאורים מאירים באור ייחודי את פועלו של שמואל הנביא ואת המלכים הראשונים, שאול ודוד. שני כרכים. הפצה: אור החיים.

אוצר התיקונים והתפילות להבאת הגאולה

ליקוט ועריכה הרב חיים ששון
בהוצאת המחבר

ליקוט ייחודי של תיקונים ותפילות להבאת הגאולה. עשרות תפילות על הגאולה, מכל החוגים. 286 עמ'. טל' 02-5814888.

מול סערות וגלים

מאת הרב יוסף אברהם פיוז
בהוצאת המחבר

ספר לבני הנעורים על מסע חייו המרתק של הגאון החסיד הרב נחום-שמריה שווינקין, ברוסיה ובארץ ישראל. 434 עמ'. טל' 079-5700051.

מה הטעם?

מאת אהרן גרנביץ-גרנות
בהוצאת תכלת

סוד הקסם של השבת, בשפה פשוטה, מהשטח, לא תיאורית. 170 עמ'. טל' 052-5090820.

עכשיו קל ופשוט להצטרף למעגל המופצים

היכנסו לאתר chabadisrael.co.il ותקבלו תמורת סכום סמלי את העלוני מדי שבוע ותוכלו להיות ממזכי הרבים.

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
18:29	18:45	18:36	18:46	18:44	19:12
19:42	19:45	19:45	19:43	19:40	20:13

שבת ישראל, קדם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

המולד: יום שישי, 5 בבוקר, 18 דקות ו-14 חלקים ראש חודש אייר: ביום שישי וביום השבת קודש

שולחן שבת

מעובד על פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכוד: לוי שייקביץ

דוגמה ראשונה למצווה שהיא 'חוקה'

בפרשתנו התורה מציינת את סימניהם של בעלי החיים המותרים באכילה, ומפרטת את שמותיהם של אחדים שיש בהם סימן טהרה אחד בלבד: "את הגמל... ואת השפן... ואת הארנבת". לאחר מכן התורה מציינת גם "ואת החזיר". בהמשך, על הפסוק "את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בָּהֶם", רש"י מפרש:

"דברים שהן גזירת המלך, שיצר הרע משיב עליהם: 'למה לנו לשומרן?', ואומות העולם משיבין עליהם, כגון אכילת חזיר ולבישת שעטנז

מן המעיין

למעלה מכל הכוונות

"אש זרה אשר לא ציווה אותם" (ויקרא יא). יש ללמוד מזה שעיקר עשיית המצוות הוא מכוח הציווי, וזה למעלה מכל הכוונות. שהרי נדב ואביהוא, שהיו גדולי עולם והיו להם כוונות וייחודים וסודות במעשיהם, הרי מאחר ש"לא ציווה אותם" - נענשו. קל וחומר במידה טובה המרובה, המקיים מצווה כדי למלא את ציווי הבורא, אף-על-פי שאינו יודע כלום, הרי זה חשוב יותר מכל הכוונות.

(חידושי הרי"ם)

העיקר - לעשות

"בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד" (ויקרא יג). בעשיית מצוות ה' יתברך כלולים כל בני ישראל, אפילו הפשוטים, ועיקר כבודו יתברך הוא מן הכללי; ועל-ידי עונשם של נדב ואביהוא התברר הדבר, שעיקר הכוונה היא לעשות את מצוות ה', ולכן כל איש ישראל מוכן לקיים מצוות ה' יתברך וזה כבודו.

(שפת אמת)

כשהקרובים מעריצים

כשהרחוקים מכבדים מישוהו, אין זה מעיד על גדולתו של אדם. אור מרחוק הוא לפעמים אור מתעה. אלא "בקרובי אקדש" - כשהקרובים אליו מעריצים אותו, רק אז יש חשיבות לדבר, ורק אז "ועל פני כל העם אכבד" - גם העולם מעריך אותו.

(הב"ח)

וטהרת מי חטאת. לכך נאמר 'אני ה', גזרתי עליכם, אי אתם רשאים ליפטור".

מובן שצריך ללמוד

דברי רש"י אלה דורשים ביאור. ראשית, כבר למדנו ש'חוקה' היא מצווה שאינה מובנת בשכל האנושי, ולשם מה נצרך רש"י לציין זאת שוב? שנית, מדוע רש"י מביא דוגמאות להמחשת המושג 'חוקתי', ואילו על 'משפטי' אין הוא מביא דוגמה כלל?

התשובה הפשוטה לכך שאין צורך בדוגמאות על ה'משפטים' היא, שאלה מצוות הגיוניות, המתבקשות מאליהן, כמו כיבוד אב ואם. באופן כללי, כל מצווה שהשכל מבין את התועלת שבקיומה, אינה זקוקה להסבר נרחב. כך גם כאשר לכללות עשרת הדיברות או למצוות תלמוד תורה - ברור לאדם שכדי שלא יישאר בור, עליו ללמוד.

למה לא גמל?

חוקים הם סוג שונה, של מצוות שאינן מובנות בשכל, ולכן יש צורך בדוגמאות להבהרתן. הדוגמה הראשונה שרש"י מציין היא איסור אכילת חזיר. כאן עולה תמיהה: הלוא גם שאר בעלי-החיים הטמאים שנמנו לעיל כלולים באותו גדר איסור, ומדוע רש"י

נדב ואביהוא

לפחות שיכבדו

בעוד מהקרובים אליו נתבעת קדושה יתרה, "בקרובי אקדש", הרי מהמון העם נדרש לפחות שיכבדו אותו - "ועל פני כל העם אכבד".

(רבי אביהירש מליסקה)

תנחומים לר' ישמעאל

"ואחיהם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף ה'" (ויקרא יו). תנו רבנן: כשמתו בניו של ר' ישמעאל, נכנסו ד' זקנים לנחמו. פתח רבי טרפון ואמר: "ואחיהם כל בית ישראל יבכו את השרפה" - ומה נדב ואביהוא שלא עשו אלא מצווה אחת, דכתיב "ויקריבו בני אהרן את הדם אליו", כך, בניו של ר' ישמעאל - על אחת כמה וכמה!

(מועד קטן)

ראויים החיים לצדיקים

כתיב "יקר בעיני ה' המוות לחסידיו" - דבר קשה וכבד הוא בעיני ה' להמית את חסידיו. ראויים החיים לצדיקים, גם על צד ההפלגה ונגד הטבע. ורק שאין רצון הצדיקים במה שהוא נגד הטבע.

(המהר"ל מפראג)

עמודי התורה והמצוות

מצינו שסילוקן של צדיקים קשה לפני הקב"ה יותר מחורבן בית המקדש. ומדוע? כי הם עמודי התורה והמצווה, בהיותם ראשי אלפי ישראל, המלמדים דעה ויראת ה' ואהבתו לעם סגולה.

(איגרות קודש לרי"צ)

מציין את החזיר דווקא?

יתרה מזו, כפי שראינו, החזיר מופיע אחרון ברשימת בעלי-החיים שיש להם סימן טהרה אחד בלבד. ראוי היה שרש"י יציין כדוגמה את הגמל, המופיע ראשון! אמנם אפשר לתרץ שאכילת חזיר נפוצה מאכילת גמל, אך עדיין מצופה מרש"י להביא דוגמה התואמת את סדר המקרא.

מערכת עיכול דומה

התשובה טמונה בהלכה מיוחדת הקשורה לחזיר. בגמרא (תענית כא.ב.) שולחן ערוך אורח חיים סי' קנ"ג) נאמר שאם פורצת מִגְפֶּת דָּבָר בחזירים גוזרים תענית, "מפני שמעיהם דומים לשל בני אדם". כמובן על החזיר נאמר שהוא "פושט טלפיו לומר: ראו שאני טהור" (בהיותו מפרס פרסה), היינו שסימן הטהרה הוא דבר שהחזיר מתכבד בו. הדמיון בין מערכת העיכול של החזיר לזו של בני-האדם וכמובן היותו בעל סימן טהרה שהוא מתכבד בו - היו אמורים להתירו לאכילה, ואין זה מובן בהגיגין מדוע אסרה התורה לאוכלו. נמצא שדווקא החזיר, יותר מבעלי-החיים שפורטו קודם לכן, משמש דוגמה מובהקת לאיסורים שהם בבחינת 'חוקה', מצווה על-שכלית, ולכן רש"י מציין אותו ראשון.

(תורת מנחם, כרך מט, עמ' 276)

אמרת השבוע

כשהלב אינו מניח

פעם אחת התעוררה שאלה הלכתית בעוף בביתו של האדמו"ר מגור, בעל חידושי הרי"ם. המשרתת לקחה את העוף והלכה לשאול את הרב, והרב פסק שהעוף כשר. המשרתת החזירה את העוף הביתה ובישלה אותו. היא לא ידעה שהרבי נמנע מאכילת בשר שהתעוררה עליו שאלה הלכתית.

כשהוגש התבשיל לפני הרבי, הביט בו לרגע והורה להסירו מן השולחן. הבינו בני הבית כי יש דברים בגו, והלכו לברר אצל המשרתת אם היה דבר מה חריג בעוף זה. סיפרה להם המשרתת את הדברים כהווייתם.

אמרו זאת בהתפעלות לפני הצדיק. הגיב הרבי: "אתם ודאי חושבים שאני בעל רוח הקודש ויודע נסתרות. דעו, שלאמיתו של דבר כל אדם יכול לדעת זאת, כשהוא מרגיש שליבו אינו מניח לו לאכול משהו".

והוסיף הצדיק: "התורה אומרת שיש להבדיל 'בין הטהרה והנאכלת ובין הטהרה אשר לא תאכל'. 'הנאכלת' - זו שהלב מניח לאוכלה; 'אשר לא תאכל' - שהלב אינו מניח לאוכלה".

לב של חב"ד

ליווי אישי והדרכה למבקרים באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בניו יורק

ברוכים הבאים

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל

ש"ק ה' תפילה וזכרת נהנים פרק ו

פרק אחד ליום

א' פרק ז
ב' פרק ח
ג' פרק ט
ד' פרק י
ה' פרק יא
ו' פרק יב

ש"ק ה' תענית פרק ה

ג' פרקים ליום

א' פרק יב
ב' פרק יג
ג' פרק יד
ד' פרק טו
ה' פרק טז
ו' פרק יז

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

כ"ד - ל' ניסן

לשיעורים ולפרטים נוספים: chabadisrael.co.il/rambam

על הטבה כזו
לא פוסחים

3 חודשים מתנה
בביטוח המשכנתא

חיסכון משמעותי לאורך השנים
מתאים גם לבעלי משכנתא קיימת

מבצע לזמן מוגבל

להצטרפות < צרו קשר
077-231-0591

גפן קולקטיב
בראות ופיננסים

משכנתא לא ממחזרים
עד שמבינים
כמה כסף
הולך לפח

מנקים ריביות מיותרות
מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

ע"י יוסף מנחם משכנתאות

רק ב- 3,900
וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

מבצע לזמן מוגבל!

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר
מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנקים החזרים מיותרים
חייגו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות:
054-8662-942
הודרו לממש! המבצע בתוקף לזמן מוגבל!

מחירים לא כוללים מע"מ

יוסף מנחם משכנתאות
www.a-menachem.co.il

הגואל, ועד עת זקנה ושיבה היה ברור
אצלו שיחיה ויגיע לזמן ביאת המשיח.
הוא אמר: "אל ייפלא בעיניכם גודל אבלי
ותוגתי על חורבן בית המקדש, כי אני
הגבר ראיתי עוני עמי, על כן לא אוכל
לשכוח אף לרגע ואקווה לה' יום-יום".
קודם פטירתו אמר: "לו הייתי יודע בימי
נעוריי כי אודקן ואלך ומשיח לא יבוא -
לא הייתי יכול לחיות מרוב צער, ונפשי
הייתה יוצאת, אך גודל ביטחוני ותקוותי
החינוי עד היום".

הרבי מליובאוויטש הכריז כי הגאולה
היא כבר מציאות ודאית העומדת על
סף הדלת ממש: "בוודאי ובוודאי ללא
כל ספק וספק-ספקא שכבר הגיע זמן
הגאולה... עומדים כבר על סף התחלת
ימות המשיח, על סף התחלת הגאולה"
(שבת פרשת בלק תנש"א).

גאולפדיה
מנחם ברוד

להתכוון ולזעוק באמת!

זעקה. כאשר מתקרבים לסיומו
של חודש ניסן, חודש הגאולה, גוברת
ומתעצמת הציפייה לקראתה. זכורים
היטב הדברים הכואבים שהשמיע הרבי
מליובאוויטש, בכ"ח בניסן תנש"א:
"מתאספים עשרה (וכמה וכמה עשירות)
מישראל ביחד, ובזמן זכאי בנוגע
לגאולה, ואף-על-פי-כן אינם מרעשים
לפעול ביאת המשיח תיכף ומייד, ולא
מופרך אצלם, רחמנא ליצילן, שמשיח לא
יבוא בלילה זה, וגם מחר לא יבוא משיח
צדקנו, וגם מחרתיים לא יבוא משיח
צדקנו, רחמנא ליצילן! גם כשצועקים 'עד
מת' - הרי זה מפני הצינוי כו'. ואילו
היו מתכוונים ומבקשים וצועקים באמת,
בוודאי ובוודאי שמשיח כבר היה בא!".
על בעל 'ישמח משה' מסופר, שלא היה
מסיח דעת אפילו לרגע מלקוות לביאת

אהבת ישראל

פשוט לאהוב יהודים

אהבת ישראל היא מעיקריה של
החסידות. אמנם כבר רבי עקיבא קבע
כי "ואהבת לרעך כמוך" הוא "כלל גדול
בתורה", והלל הזקן אמר על מצווה זו
כי "זו כל התורה כולה", ואולם הבעש"ט
ותלמידיו השרישו זאת בפועל. החסידות
גילתה גם את מעלתו הנפלאה של כל
יהודי, וממילא את החובה לאהוב כל אחד
ואחד מישראל.
הבעש"ט אומר: "כל יהודי יקר בעיני

הקב"ה כבן יחיד, שנולד להוריו לעת
זקנתם, ועוד יותר מכך" (הוספות לכתר שם
טוב סימן קלג). רבנו הזקן אמר בשם רבו
המגיד ממזריטש בשם הבעש"ט: "ואהבת
לרעך כמוך" הוא פירוש וביאור על
'ואהבת את ה' אלוהיך'. מי שאוהב יהודי
- אוהב את הקב"ה. שהרי ביהודי מצוי
חלק אלוה ממעל, ומי שאוהב יהודי, את
הפנימיות שבו, אוהב ממילא את הקב"ה"
(היום יום יב במנחם אב).

הרבי מליובאוויטש כותב באחת
מאיגרותיו (אגרות קודש כרך ה, עמ' רטז), כי
אחד ממייסדיה של העיריה ליובאוויטש
היה צדיק נסתר, שהצטיין באהבת בני
אדם ובאהבה לכל בריותיו של הקב"ה
בכלל. מכאן השם ליובאוויטש (ליובא -
אהבה). הקשר בין שם זה לחסידי חב"ד
אינו מקרי, שכן חסידות קשורה קשר
עמוק לשלוש האהבות - אהבת השם,
אהבת התורה ואהבת ישראל.

מכון
קדושת האות
חידוש ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים
(גם פיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פורשה)
054-3175116
kdushathoot@gmail.com

תשלום הוגן

וכן רוכשים כלי כסף,
כתרים, ריפונים ועוד

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

נס המעבר פתח את הכיס

רבי ניסים עידאן אחז במברק ומוחו פעל בקדחתנות. כיצד יצליח להגיע לברית בעוד יומיים כשאין בידו רישיון מעבר?

זה קרה בימיה הסוערים של מלחמת העולם הראשונה, בשנת תרע"ד (1914). רבי ניסים עידאן, שהיה רב, שוחט ומוהל בכמה ערים בתוניסיה, נדד עם משפחתו מהעיר בן גרדאן, בדרום-מזרח המדינה, אל האי ג'רבה.

בכל מקום שאליו בא נפתחו הלבבות לפניו. הכול הכירו את מסירותו לצורכי הציבור, ובעיקר את חיבתו הגדולה למצוות ברית המילה. הוא היה המוהל היחיד באזור, ושמחתו במצווה הייתה ניכרת לכול.

יום אחד עמד רבי ניסים בתפילת עמידה של מנחה, בבית הכנסת 'רבי חזקיה'. לפתע הופיע דוור מהעיר זרזיס, ובידו מברק דחוף בעבור הרב. רבי ניסים היה רגיל להאריך בתפילה, והדוור נאלץ להמתין עד שסיימה. במברק הייתה בקשה דחופה לבוא ולמול תינוק בזרזיס.

הימים ימי מלחמה, והמעבר ממקום למקום היה כרוך בהשגת רישיון מעבר, תהליך שנמשך זמן רב. ברית המילה הייתה צריכה להיערך כעבור יומיים בלבד. השגת רישיון המעבר בתוך יומיים הייתה משימה בלתי אפשרית.

רבי ניסים שב לביתו מהורהר וטרוד. הלא כתוב בתורה: "וביום השמיני ימול בשר עורלתו", אמר לעצמו, וכיצד אפשר לעשות זאת בלי רישיון מעבר?

המחשבות לא הפסיקו להתרוצץ במוחו. רבי ניסים פתח את ספר הזוהר הקדוש ושקע בלימוד שעה ארוכה. הוא התפלל שזכותו של רבי שמעון ברייחא תעמוד לו ותסייע לו לקבל את ההחלטה הנכונה.

הוא למד עד השעה אחת-עשרה בלילה, ואז קם בשמחה ואמר: "השבח לאל, יש לי ביטחון בה! אצא לדרך גם בלי רישיון מעבר, וזכות אליהו הנביא תעמוד לי!".

עם אור ראשון השכים הרב, הזמין כרכרה רתומה לסוס ויצא לדרך. כשהגיע למעבר הימי שבין האי ג'רבה לזרזיס פגש קבוצת נוסעים, ובהם יהודי עשיר, אליהו קאבלה שמו. הלה התעניין ביעד נסיעתו של רבי ניסים, וזה סיפר לו על המברק הדחוף שקיבל אך אתמול.

"אם כן, ברור שאין לך רישיון מעבר, משום שלא היה לך די זמן לטפל בזה", הסיק קאבלה. רבי ניסים אישר את הדברים ואמר: "אני בוטח בה' שזכות המצווה תגן עליי". תשובתו התקבלה בגיחוך. "וכי אתה מאמין בדברים האלה?", סנט

מג'רבה לזרזיס. "אצא לדרך גם בלי רישיון מעבר"

**"אבי הבן הוא עני מרוד",
גילה לו הרב. "בקושי השיג
את הכסף בעבור שליחת
המברק. אני מניח שלצורך
זה מכר אחד מכלי הבית
המועטים שלו"**

בו קאבלה, "הלא יש שוטר בגבול שבדרך כל אחד ואחד. לא תוכל לחמוק מזה!".

ואולם רבי ניסים לא התרגש יתר על המידה. "כבר אמרתי לך שאני בוטח בה' שיעזור לי", הפטיר לעברו והמשיך בדרך.

כאשר הגיעה הכרכרה לנקודת המעבר הופיע השוטר שבדק את רישיונות הנוסעים. הוא החל לעבור מנוסע לנוסע ואמר שכל מי שכבר נבדק ייגש לאזור מרוחק. הקבוצה מנתה שבעה אנשים, וכולם מסרו את רישיונותיהם לשוטר.

כאשר הגיע תורו של רבי ניסים אמר לו השוטר: "אתה כבר מסרת את הרישיון שלך. גש אל קבוצת האנשים שעברו את הבדיקה".

אליהו קאבלה נדהם. הוא לא האמין שהישועה תבוא בדרך פלאית כליכך. הוא ניגש אל רבי ניסים ואמר לו: "אני מקפיד שלא לישון בשום מקום אחר מלבד בביתי, אבל כשראיתי את הנס שאירע לך, החלטתי שאני מוכרח להיות נוכח בברית. אעביר את הלילה בעיר זרזיס".

כעת התעניין העשיר מדוע אבי התינוק איחר כליכך להזמין את המוהל לברית. "אבי הבן הוא עני מרוד", גילה לו הרב. "בקושי השיג את הכסף בעבור שליחת המברק. אני מניח שלצורך זה מכר אחד מכלי הבית המועטים שלו".

השניים המשיכו בדרך והגיעו לזרזיס. בליל הברית הלך רבי ניסים עם מר קאבלה אל בית התינוק, ללמוד שם מספר הזוהר, כנהוג. על השולחן הוצבו בקבוק יין ומעט בוטנים. רבי ניסים הבחין בעוני הניכר מכל עבר ואמר לאיש בעדינות: "די בזה. כל אחד יברך, וזה מספיק".

מר קאבלה החליט לעשות מעשה. הוא קרא לאבי הבן החוצה, ושאל לשמו ולשם אביו. למשמע התשובה עשה את עצמו כאילו הוא מכיר היטב את אביו.

"אביך זיכרונו לברכה בא אליי בחלום ואמר לי לתת לך ארבע מאות פרנק שאני חייב לך", אמר מא קאבלה. מייד הוציא את הסכום ותחב אותו לידי. "הנה, אני נותן לך את הכסף כפי שביקש".

אבי הבן לא האמין למראה עיניו. הוא קיבל את הכסף בשמחה גדולה, בלי לדעת שהאיש לא היה חייב פרוטה לאביו, אלא שליבו, לב יהודי רחום, ביקש לעזור לו בלי לביישו. האיש יצא בבוקר לשוק וקנה את צורכי סעודת הברית ביד רחבה.

למחרת, בברית, כשראה רבי ניסים את השפע, שאל את אבי הבן לפשר הדבר. כשמע את הסיפור הבין כי אליהו קאבלה עשה מעשה של צדקה בסתר ברגישות ובחוכמה.

(על-פי 'מעיל שמואל')

סובלים מאקדמה / פסוריאדיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות? האם שמעתם על הפטנט הישראלי **מיביום?**

שירות לקוחות: 058-5554181
להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

חדש! טרום פרוביוטי טבעי לפני פורמולה מוגנת בפטנט בינלאומי המיקרוביום שלך שוב צעיר
(נכשיו במחיר השקה לזמן מוגבל. זמין באתר בלבד)

מה עושה את הסרום שלנו ייחודי? • תומך בשיקום המיקרוביום של העור • מעניק לחות ממושכת וגמישות טבעית • נספג במהירות, מתאים גם לעור רגיש • 100% מרכיבים טבעיים, ללא מים או חומרים סינתטיים

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

אפיקים

טכנולוגיית מים מתקדמת

והרי התחזית
נועם 2°

בכל מזג אוויר, תשתו בנועם

גל אורן לרנט

**כשמזג האוויר הפכפך
וכל יום שונה מקודמו,
נועם 2 מוכן לכל מצב.
מים קרים, חמים או רותחים
בלחיצת כפתור.**

**מוקד הזמנות:
077-230-4757**

עם הרב יוסף גליצנשטיין מנהל בית חב"ד
ברלב והפארק הטכנולוגי מזכרת בתיה

רציתי לשאול

**בסיטואציה חברתית
שבה מציעים לי אוכל
ברמת כשרות שאינה
מתאימה לי, האם לומר
את האמת או להתחמק
בתירוץ כלשהו?**

זו דילמה שכל שומר כשרות נתקל בה מדי פעם בפעם. התשובה תלויה בנסיבות. אם מדובר במקום שאינו כשר, אין צורך לחפש תירוצים ויש לומר את האמת, שאתה שומר כשרות ואינך אוכל במקום שאינו כשר. בתשובה כזאת יש עוד יתרון, שהמזמינים ינסו למצוא לפעם הבאה מקום כשר.

הקושי הגדול יותר הוא כשהמקום כשר ברמה בסיסית, אלא שרמת הכשרות אינה עומדת באמות המידה שאתה מקפיד עליהן. כאן אמירת האמת יכולה גם להעליב, ולכן צריכים להיות זהירים. נראה לי שיש לעשות הבחנה בין

חמץ אחרי הפסח

ראוי שכל קונה יתעניין אצל המוכר (ואפשר לסמוך עליו בזה) אם המוצרים האלה נשארו מהמלאי שקודם הפסח, ואז הם אסורים, או שהם ממלאי חדש, שהגיע אחרי הפסח, והם מותרים.

מוצר שיש ספק אם יש בו תערובת חמץ, או שיש ספק אם זה חמץ שעבר עליו הפסח, או שיש ספק אם החמץ נמכר לגוי - מותר בהנאה אחר הפסח, ויש מתירים אפילו לאוכלו.

כשמתארחים בבית שאין שומרים בו מצוות, ויש להניח שלא ערכו 'מכירת חמץ' כדון, יש להיזהר משתיית משקאות חמץ, כמו בירה או ויסקי (גם אותם הכשרים לכל ימות השנה).

לאחר שעבר משך זמן שבו אין רגילים עוד להחזיק את המוצר בבית (בירה - כחודש; ויסקי - משך הזמן ארוך יותר), וכמו כן במכולות שאין בהן תעודה, כשכבר עבר הזמן שבו המוצרים מתחלפים על המדפים - אין לחשוש עוד ל'חמץ שעבר עליו הפסח'.

מקורות: שו"ע אדמו"ר הזקן סי' תמח ס"א וס"א. ס' ט"ז ס"ב. 'הכשרות' פ"ו סעיפים ק"קיא, וס"ג.

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

**שאלה: כיצד להיזהר
מאיסור 'חמץ שעבר עליו
הפסח'?**

תשובה: חז"ל גזרו על כל חמץ גמור, שהיה בבעלות יהודי בחג הפסח, שיהיה אסור בהנאה לכל אדם מיהודי. אפילו אם הבעלים היה אנוס, שלא היה יכול לבכר מרשותו או שלא ידע כלל על קיומו עד אחרי הפסח - החמץ אסור בהנאה.

אין לקנות אחר הפסח חמץ גמור אלא בחנות שיש בה תעודה המעידה על מכירת החמץ לגוי בשנה זו, באמצעות רב מוסמך.

יש חנויות ללא הכשר המוכרות כל השנה מוצרי חמץ, ואין להן כל מודעות לצורך 'מכירת חמץ' קודם פסח. למשל, חנויות בתחנות דלק, חנויות אבזרים לרכב ולבית, קיוסקים למינייהם. שם נמכרים בירות, ופלים ועוגיות. כמו כן בתי מרקחת מוכרים מזון תינוקות שהוא חמץ.

תקציר: בבקורם בגן החיות מגלים הילדים כי הופעת הפילים בטלה, עקב הצטננות חריפה של הפיל. הוא זקוק בדחיפות לפילסידופנוס; חמר יקר שמשמש מה אין להשיגו

סלט עם תוספות

מר אמנון את הנהלת גן החיות, כששמעו ממנו שהוא מצטנן לתבוע אתם יחד את סעיד. הם הפתעו לטובה כל-כך, עד שהסכימו להצעתו-התנדבותו, לנסח את התביעה שתגש מחר לשופט. הם אינם מודעים כמובן לכמה מלים שמר אמנון שנה בטקסט הסופי: "...

"ולמה הנסות הזה חשוב כל-כך?"

"אה! הנעת בדיק לנקדה. לפעמים הנסות באמת לא משנה. אבל תאר לה שאתה שופט שמקבל לידו כתב תביעה ובו מופיע עד הקרוי מר פיל... ובכוד אנחנו בוהים בו בהשתוממות, הוציא ר' יוסף-יצחק מכיס חליפתו דף מדפס והחל להקריא בדרמטיות כמה שורות מתוכו:

"...והואיל וכתוצאה ישירה מפעילותו של מר סעיד נפגעה קשות בריאותו של מר פיל, אנחנו דורשים מבית המשפט הנכבד לזמן את כל הנוגעים בדבר אל דיוכן העדים".

"אתה לא מתכנן שעסאקלה יזמין את הפיל לבוא להעיד!", קראנו במקלה, ור' יוסף-יצחק פרץ בצחוק לכבי: "אז הנה! יש הפתעות בחיים..."

גם מר אמנון נכח באותה ישיבת מועצת המנהלים של גן החיות התנ"כי, שהתכנסה במיוחד לנכח המכתב המוזר ששלח להם בית המשפט: אספה סוערת מאוד, שדגמתה לא זכורה למשתתפים זה שנים רבות. מר אמנון בא לראות כיצד התבטל המקורי שבשל יערכ להפס של המשתתפים הנכבדים...

את האספה המיוחדת והסודית פתח הפרופסור קרנפוביץ', המבגר שבחבורה. הוא היה נרגש בעליל ומחה כל העת את הזעה ממחוו, למרות המזגן שפעל באולם. "רבותי!", פתח בקול בוכים, "לאן הגענו? בית משפט בישראל, כמו מלכות הרשעה של היוונים בשעתה, מתחיל לגזר גזרות, שאין צבור הפילים יכול לעמד בהן! מי שמע פזאת ומי ראה כאלה! לחיב את הקשיש שבפילינו היקרים לבוא ולשבת על ספסל העדים! וזאת אף בלי להכנס לשקולים פרקטיים, כגון - מה יקרה לספסל... רבותי! המסקנה המביש הזה שאני מחזיק בידי הוא אוח קלון למערכת המשפט!".

המשפך יבוא

סימנו בחפזה את בקורנו בגן החיות ורצנו לדון על ממצאינו הישר לר' יוסף-יצחק ולמר אמנון. הם בטח ידעו טוב מאתנו אם יש ממש במה שגלינו.

והם ידעו. בהחלט! עוד באותו ערב פגשנו את ר' יוסף-יצחק אחרי ערבית ופגינו שמחות. הוא לקח אותנו הצדה ואמר לנו בדברים האלה: "גליתם אוצר! לא פחות. בעקבות מה שספרתם גשש מר אמנון היכן שגשש וחשף כי הנהלת גן החיות כועסת מאוד

על סעיד, ואף הגישה תביעה כנגדו, על שבגללו אין בידם תרופה לפיל הסובל. כן, תביעה משפטית של ממש! במקביל, דורשת ההנהלה מן השופט עסאקלה שישחרר לאלתר את הבקבוק, כדי לעזר לפיל המסכן. אבל השופט לא היה מוכן כלל לקרא את בקשתם, ולכן אין הוא מודע למצבו של הפיל".

"יו, איזה סלט ירקות!", פרצתי בצחוק, ור' יוסף-יצחק חייך: "סלט ירקות מתבל ברטב פילסידופנוס! וזה לא סתם סלט... סלט עם תוספות! מפני שבינתיים מר אמנון החליט שהוא מצטרף גם כן לתביעה, כנציג הצבור שנפגע מאי-ההופעתם של הפילים".

צחקנו גבר. "איזה רעיון אדיר! אבל, בעצם, בשביל מה זה טוב?", תהינו בקול.

"זה טוב ליהודים", קרץ לנו ר' יוסף-יצחק. "זה חשוב מאוד, לא רק לטפול בסעיד אלא גם לטפול באישיות בעייתית אף היא - בשופט עסאקלה!".

הבטנו בו בחסר הבנה. נפר היה עליו שהוא מתלבט. "זה רעיון מדמיון כל-כך... אבל, אם הוא רק יצליח, עסאקלה יהיה בצרות, בעזרת ה'. ובכן, שימו לב! ראשית, הכל בנוי על ההפתעה שהפתיע

פרשה מי יודע

סימני לב טהור

שאלה: מה אפשר ללמוד מסימני הפשרות של בהמה?

תשובה: רבי צביהירש מזידיצ'וב מלמד רעיון יפה: לבהמה כשרה יש שני סימנים - היא מעלה גרה (מעלה את האכל מהבטן ולועסת אותו שוב) והיא מפריסה פרסה (כף הרגל שלה סדוקה וחצויה). אמנם לאדם אין פרסות והוא אינו מעלה גרה, אבל אפשר ללמוד מהמלים האלה רמז למדת הצדקה והנתינה.

גרה בתורה הוא מטבע כסף. מעלה גרה רומז לאדם שמעלה ונותן מכספו לצדקה. המלה 'פרסה' רומזת לנתינה של אכל, כמו שכתוב בפסוק: "פרס לרעב לחמך" (לחלק להם לרעבים). שני הסימנים האלה יחד מעידים כי האדם הוא טהור וטוב לב.

שאלה: מדוע עוף טמא נקרא 'חסידה'?

תשובה: רש"י מסביר שהחסידה נקראת כך מפני שהיא "עושה חסידות עם חברותיה". הפנה היא, שאין היא נוהגת באנוכיות אלא חולקת את המזון שלה עם חסידות אחרות.

שואל רבי יצחק מוורקה: אם החסידה באמת עושה מעשי חסד, מדוע התורה קבעה שהיא עוף טמא? והסביר: החסידה עושה חסד רק עם החברות שלה, ואלו כלפי עופות אחרים היא מתנהגת באכזריות. חסד אמתי צריך להיות לכלם.

שאלה: מה לומדים מסימני הדג הפשרים, סנפירים וקשקשים?

תשובה: המקביל רבי לוי יצחק שניאורסון (אביו של הרבי מליובאוויטש) מסביר שהסנפירים הם רמז לתורה. כשם שהסנפירים עוזרים לדג לשחות אפילו נגד הזרם, כך התורה נותנת כוח להתמודד עם פתחי היצר: ואלו הקשקשים הם משל למצוות, שמכסות ומגנות על האדם שמקיים אותן. למשל, יד שנותנת צדקה - המצוה עוטפת אותה ומגנה עליה.

מה רבו מעשיה' ה'

לא לגלג על הגלגו

היי, מה זו החיה הזו? קוף, תתול או דביבון? קוראים לו גלגו, יש לו עינים ענקיות שממלאות מחצית מפרצופו, הוא מנתר כמו קוף, ואם תשעמו אותו מילל - תהיו בטוחים שזה תינוק בוכה.

הגלגו משתנה ל'קיפופים' - משפחת בעלי-חיים שמזכירה קופים, אך שונה מהם. הוא חי ביערות אפריקה. יש לו פרווה רכה וזנב ארוך, והוא יצור מדהים.

לילה ביער. החשך יורד. זה הזמן של הגלגו לפקח את העינים, ולהתעורר לחיים משנת היום. עיניו הענקיות הן כמו משקפים לראית לילה, וקולטות אפילו אור מועט ביותר. כך הגלגו יכול להבחין בהרקים קטנים שזזים על האדמה, או למצא פרות טעימים על העצים הגבוהים.

יש לו גם שמיעה מצוינת. הוא יכול לקפל את האזנים שלו כדי להקשיב טוב יותר לכל רחש, גם אם אלה צעדים של חפושית זעירה ההולכת על עלה!

היכלת המרשימה ביותר של הגלגו היא הקפיצה האדירה. יש לו רגלים אחוריות חזקות מאוד, ובעזרתן הוא מזנק למרחקים אדירים ביחס לגודלו. הוא מסוגל לקפוץ מענף לענף בקלילות, קאלו הוא עף באויר. תחשבו על בעל-חיים קטן, השוקל כשלוש מאות גרם, שבקפיצה אחת מגיע לגובה של שני מטרים!

כדי שלא יחליק במהלך הטפוס והקפיצות יש לגלגו עור מיוחד בכפות הנפיים, שעוזר לו לאחוז בענפים בחזקה. במהלך הלילה הוא מנתר ואוכל, וכשהשמש מתחילה לזרח - פונה למצא מקום בטוח להעביר בו את היום בשנה מברכת. בדרך כלל הוא ימצא בתוך חלל של עץ או בסבך של ענפים.

מאת:
דניאל גורדון

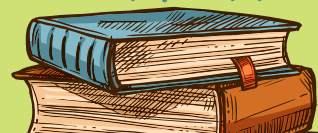
תקציר: יושף הקיסר, בעזרת ידידיו הפשוטים, מתכנן להשפיל את הרב הנערץ. הוא מזכה הודמנות לקראת יציאתו של הקיסר למסע ציד, ומתחיל להסית בעדויות נגד הרב איבשיץ.

המשורר: יבוא

הידעתם שצל אכילת חזיר התורה מזהירה פעם אחת בלבד, ואלו על אכילת תולעים ושחצים התורה מזהירה כמה וכמה פעמים? לכן צריה להזהר מאוד מאכילת חרקים המצויים בפרות ובירקות!

הלכה בשבוע

חיים יהודיים

מנחם כהן

"לא להבין ולהוסיף להאמין"

תעודת זהות: איתמר לוין, עיתונאי וחוקר שואה (61). חיבר וערך יותר מ-25 ספרים על השואה, ובהם על ורשה, אושוויץ, ועידת ואנזה, שוד הרכוש היהודי ועמידה רוחנית. זוכה פרס בוכמן של 'יד ושם'. התחיל לעסוק בשואה במהלך עבודתו העיתונאית. ספרו האחרון יצא לפני זמן קצר: 'תהום יסובבני'.

סוד: לא אחת אני נשאל בהרצאותיי מהו הסוד היהודי שהצליח לשמר אמונה ואנושיות בתוך התופת האיומה ביותר. התשובה הטבעית שלי היא: קטונתי, באמת קטונתי. מקריאה של איך ספור חומרים ומתחקיר של אישים רבים עולה תמונה שאנשים שהייתה להם אמונה החזיקו מעמד יותר. ברגעי משבר, וכל שכן במאורע כמו השואה, לאמונה הייתה השפעה על החוסן האישי. למי שהייתה יותר אמונה, הייתה גם סיבה לחיות, לשרוד ולספר.

ספרים: במרוצת השנים הוצאתי ספרים רבים העוסקים בזיכרון השואה – מהמאבק להשבת רכוש יהודי אירופה ועד חיסול הקהילות היהודיות במדינות ערב, מרד גטו ורשה, השואה וזיכרונה במבט דתי ועוד. קשה לי להצביע על הספר האהוב עליי, כי זה כמו לשאול הורה איזה ילד הוא אוהב יותר מכול.

עקידה: קראתי אלפי סיפורים על השואה, ויש אחד ומיוחד, שאני נוהג לספר, כי הוא מציג את ההתמודדות האמונית הבלתי-נתפסת במחנות ההשמדה. זה היה דין תורה מצמרר שערך הרב צביהירש מייזליש, ששימש רב בגליציה ובהונגריה. בשנת תש"ה אספו הנאצים אלף נערים, הכניסו אותם לסגר והיה ברור לכולם שלמחרת יירצחו. ערב לפני בא אל הרב מייזליש אביו של אחד הנערים ובפיו שאלה קשה: ביכולתו לפדות את בנו היחיד שנמצא בידי הנאצים, בעזרת שוחד לאחד השומרים, אבל במקומו יצטרך להיכנס נער אחר. הרב ענה לו שאין ביכולתו לענות, וזו שאלה לסנהדרין ולא לרב באושוויץ. האב, בדמעות, אמר לרב

העיתונאי וחוקר השואה, שכתב וערך כ-25 ספרים על השואה, חוזר לדין תורה המצמרר באושוויץ, מדבר על כוח האמונה של הניצולים ומסביר מה הטעות הגדולה ביותר באשר לשואה

"זיכרון השואה לצערנו אינו מוטמע בדור הצעיר". איתמר לוין

יהודים מתפללים בחג הסוכות תש"ב בגטו לודז' (אוקטובר 1941)

תפילה בגטו ורשה, פולין, תשרי תש"א (אוקטובר 1940)

שהוא מבין שאין ביכולתו להתיר את המעשה, והמשמעות היא שעליו למסור את בנו לעקידה כמו היהודי הראשון...

טעות: הטעות הנפוצה הקשורה לזיכרון השואה היא השלכה אחורה. כשאומרים "איך היהודים לא הבינו שעומדים לרצוח אותם ולא נמלטו" – זו טעות. היהודים לא ידעו זאת בזמן

אמת ולא חלמו שכך יהיה. הפקודה להשמדה ניתנה בקיץ תש"א (יוני 1941). גם אחרי שניתנה הוראת ההשמדה, עבר זמן עד שהנאצים התארגנו. הכול עדיין נשמר בסוד.

שאלות: זיכרון השואה לצערנו אינו מוטמע בדור הצעיר, וגם בציבור החרדי יש פערים גדולים להשלים. אין מה להתחמק משאלות האמונה שצפות, מאחר שגדולי התורה במרוצת השנים התייחסו לכך ובהרחבה. הרבי מקוצק אמר שמותר לשאול ומותר לחשוב. לרבי מליובאוויטש יש לא מעט תשובות מעמיקות, במכתבים ובתיעודים מפגישות אישיות, שעוסקות בשאלות האמונה והשואה.

אמונה: יש לי מכר שלא עלינו נפטר לו ילד בן שלוש. זה היה נורא, והוא שאל שאלות, וכאב לו, והוסיף לדבוק באמונה בבורא עולם. מותר לא להבין – ולהוסיף להאמין. אנחנו לא מבינים כל מה שקורה בעולמנו.

לקרוא: כשצעיר נטול רקע על השואה שואל אותי איך להתחיל ללמוד את הנושא, אני אומר לו שקודם כול יתחיל לקרוא ואט-אט יעמיק. המציאות היא שכיום לרבים בדור הצעיר אין שום ידע, אפילו בסיסי, על האסון הנורא שפקד את עמנו.

ליזכור: ספרי האחרון על השואה, 'תהום יסובבני', יצא ממש בעת האחרונה. המתעניינים בשואה, החוקרים אותה והלומדים ומלמדים אותה, עלולים לטבוע באוקיינוס המידע, עד כדי איבוד המקורות החשובים והמשמעותיים ביותר. בספר החדש ריכזתי את מיטב קטעי העדות, ההגות והספרות שנכתבו על השואה, במהלכה ואחריה, כ-150 יצירות שנכתבו מעליית הנאצים לשלטון ועד ימינו, כדי שהזיכרון יישאר חי ומשמעותי.

בית חם לנשים בהיריון מצילים חיים

מוקד תרומות: *3042

אפרת מסייעת לנשים הרות במצוקה (ע"ר)
מסייעת בזרן של האיילנות

אגודה למתן יעוץ וסיוע לנשים הרות במצוקה (ע"ר)

